

ὅπως ἀποφύγῃ ὑποψίας, ὁ Ῥοβέρτος ἔμμεν δι-
ευθύνει εἰς ἱρλανδίαν διὰ τῆς ὀλλανδίας καὶ τῆς
ἀγγλίας. Ἐν ἀμστερδαμῶ ἀπεχωρίσθη τοῦ ἀ-
δελφοῦ αὐτοῦ, ὃν δὲν ἐμελλε πλέον νὰ ἴδῃ. Καὶ
αὐτὸς δὲ ὁ Θωμᾶς Ἄδδης ἔμμεν ἀποφασισμένος
ὄν νὰ μὴ ἀναμειχθῇ πλέον εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς
ἱρλανδίας, καὶ θέλων νὰ καταστῇ πολίτης Ἀμερι-

κάνος, ἐπροσπάθει νὰ κοπτήσῃ πλεσίαν τοῦ τῶν
νέον αὐτοῦ ἀδελφόν ἀποτυχὼν ὁμῶς ἐδωκεν αὐτῷ
συμβουλὰς φρονίμους, τὰς ὁποίας, τοῦλάχιστον διὰ
τὴν εὐτυχίαν τοῦ, ἤθελε πράξει καλῶς ἂν ἠκολούθει.

Σ.

(* Ἐπεταὶ συνέχεια.)

Ὁ ἀρχηγὸς Βὰς Νὰ Ἰόλε (Αἰὼν τῶν ὀρέων), καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ
Ῥόδον τῶν ὀρέων.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΠΩΝ ΑΓΝΩΣΤΩΝ.

—000—

Ὁ Κ. Λέων Πινέλλης, εἰς τῶν ἀκαμάτων καὶ ἀ-
τρομήτων περιηγητῶν τοὺς ὁποίους ἡ δυτικὴ Εὐρώ-
πη ἀποστέλλει ἀλληλοδιαδόχως εἰς ἐξιχνίασιν ὀλί-
γων γνωστῶν ἢ ἀνακάλυψιν ὅλως ἀγνώστων χωρῶν,
ἀνεκάλυψεν ἐσχάτως κράτος ὁλόκληρον εἰς τὴν κεν-

τρικὴν Ἀμερικὴν, κατοικοῦμενον ὑπὸ λαοῦ πολυ-
πληθοῦς. νοήμονος καὶ ἐμπειροπολέμου, ἔχοντος
καὶ ἱστορίαν, καὶ μνημεῖα μεγαλοπρεπῆ, μαρτυ-
ροῦντα ἀρχαίον πολιτισμὸν.

Αἱ γεωγραφικαὶ ἐταιρίαι τῆς Ἀμερικῆς, τῶν Πα-
ρισίων καὶ ἄλλων μερῶν ἐθάρμασαν τὴν ἀνακάλυψιν
ταύτην ἡμεῖς δὲ νομίζομεν ἐπὶ τοῦ πρῶτου ἀφ-

κατὴν τὴν παράθεσιν τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς τοῦ Κ. Πινέλλη, καὶ τινων εἰκόνων αἰτίνας παριστῶσιν ἀνθρώπους καὶ κτηνὰ τῆς νέας χώρας.

« Περιελθὼν μέγα μέρος τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας καὶ ἐπισκεφθεὶς τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν, μετέβηεν χάριν ἐπιστημονικῶν ἐξετάσεων εἰς τὴν κεντρικὴν Ἀμερικὴν, ὅπου διέτριψα τοῖα κατὰ συνήθειαν ἔτη, ἐξερευνήσας ἐπιμελῶς ὅλην τὴν μετὰ τὸ τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Πανάμα καὶ τῆς Τσουαντεπίκ χώραν. Εἰς τὴν ἀκριβὴ δὲ ταύτην ἐξέτασιν ὀφείλεται ἡ ἀνακάλυψις τόπου ὅπως ἀγνώστου τοῖς γεωγράφοις.

« Ἐάν ἄλλος τις πρὸ ἐμοῦ δὲν ἐπισκέφθῃ τὸν τόπον τοῦτον, τοῦτο προήλθεν ἐκ τοῦ ἀκαθέκτου μίσους τὸ ὅποιον τρέφουσιν οἱ κάτοικοι αὐτοῦ κατὰ τῆς φυλῆς τῶν λευκῶν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς κατα-

Ευσιαστήριον ἐντὸς Ἰάσους.

κτήσεως, ὅτε οἱ Ἰσπανοὶ ἔφερον ἀπηνῶς πανταχοῦ πυρὸς καὶ σιδήρου.

« Τὸ περιεργότερον μέρος τοῦ τόπου τούτου, τὸ ὅποιον ἔχει 16,000 λευγῶν ἐπιφάνειαν, κεῖται πρὸς τὴν Μεξικὴν, κατὰ τὴν ἐπικράτειαν Σιαπάς. Διατρέχεται δὲ ὑπὸ πλῆθος ποταμῶν καὶ ῥυάκων, καὶ ὥς ἡ ἑλβετικὴ διακρίνεται ὑπὸ ὄρεων ὑψηλῶν. Τὸ δὲ ἔδαφος καλύπτεται ὑπὸ πολυαριθμίων ἐρειπίων.

« Αἱ γεωγραφικαὶ ἐταιρίαι τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Νεοδωράκου ὠμίλησαν ἤδη περὶ τῆς Κοπανακούστης καὶ τῆς Οὐστούτης, περὶ ὧν ἔγραψα πρῶτος πρὸς αὐτάς· ἀλλὰ, πλὴν τῶν μεγαλοπρεπῶν λειψάνων πολιτισμοῦ ἀξιολόγου τῶν καλυπτόντων τὸ ἔδαφος τῶν δύο τοῦτων πόλεων, δύναμαι νὰ προσθίσω ἔτι ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ πόλεις.

« Τὰ πολυαριθμὰ θεοκάλῃ ἢ μνημεῖα τῶν ἀρχαίων πολιτιστῶν καὶ τῶν οἰκηγεμένων αὐτῶν, σώζονται ἔτι τμητὰ ἱερογλυφικὰ καὶ ἀρχαῖα γλῶσσαι.

« Εἶδον ἀπορῶν καὶ θαυμάζων τάρους βασιλέων, σαρκοράγους, πύργους, ἐρείπια πελατίων, ὠραία μωσαϊκὰ, ὑδραγωγεῖα, καὶ πύργους τετραγώνους μονολίθους ἐκ πορφυρίτου καὶ ἰάσπιδος. Τὸ κάλλος τῶν ἐρειπίων τούτων εἶναι ἀπαραικτόν.

« Ἐάν ὁ περιηγητὴς ἀγνοῇ τὴν γλῶσσαν τῶν διαφόρων τοῦτων ἀρχαίων φυλῶν, καὶ τὰ ἱερογλυφικὰ τῶν Μάγια, τῶν Ζαποτέκων καὶ τῶν Ἰσπανῶν, ὑπολαμβάνει ὅτι δὲν ὑπάρχει τι ἀξιόλογον εἰς τὰ πλοῦτα ταῦτα ἐρείπια. Ἀπαιτεῖται δὲ μᾶλλον τῶν Ἰσπανικῶν ἡ γνώσις, διότι δι' αὐτῶν ἀνεγνώρισα πλῆθος εἰδῶλων, οἷα τῶν θεῶν Ἀμίθι, Τοράγγα, Ξενταί, Ξάκα, Κανού, τοῦ ἰχθύος Νάτσια, καὶ τοῦ περὶ τὰς πέτρας ἐφ' ὧν ἐγίνοντο θυσίαι ἐλισσομένου Μεγάλου ὄφεως.

« Οἱ Ἰνδοὶ οἱ καλούμενοι Μάγια, Ζαποτέκοι καὶ Ἀκκανδόνοι, φυλαὶ ἐμπεριπόλεμοι, κατοικοῦσιν εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Ἀνάγκη δέ, ὅπως ὑπάγῃ τις πρὸς αὐτούς, νὰ γνωρίσῃ τὴν γλῶσσάν των, νὰ ἔχῃ βαθεῖαν γνώσιν τῆς στρατιωτικῆς, τῆς ἱππασίης, τῆς χημείας, τῆς βοτανικῆς καὶ τῆς ὀρυκτολογίας, διότι τότε μόνον τιμᾶται ὑπὸ τῶν ἐγγυρίων, καὶ εὐκρινεῖται κατὰ τὴν συλλογὴν εἰδήσεων περὶ τῶν πολυαριθμίων μυστηρίων τῶν φυτῶν καὶ τῶν ὀρυκτῶν.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΕΜΠΟΡΟΥ ΘΥΓΑΤΗΡ.

(Συνέχ. ἴδε φυλλ. 238, καὶ 239.)

—ooo—

— Οὗτε ὁ βασιλεὺς, ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν, δὲν ἤμπορεῖ πλέον νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ. Πρέπει νὰ περιμένῃ ἕνα μῆνα ἀκόμη, νὰ δικασθῇ, καὶ ἢ νὰ ἀθωωθῇ ἢ νὰ καταδικασθῇ. Ἡμπορεῖτε τότε ἀν θέλετε νὰ παραιτηθῆτε τῆς κατηγορίας ἢ νὰ ὁμολογήσατε τὴν ἀπάτην σας. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ κατὰ τὴν δευτέραν περίστασιν ὁ κατηγορούμενος, εἴαν εἶναι ἀθῶος, δὲν θὰ λείψῃ νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν ὅχι μόνον διὰ τὸν κίνδυνον τὸν ὅποιον διέτρεξεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ὄνειδος τὸ ὅποιον προσήρθη εἰς τὸ ὄνομά του. Ἐάν μάλιστα θελήσῃ νὰ ἐκδικηθῇ, ἤμπορεῖ νὰ ἐγκαλέσῃ καὶ σὰς καὶ τοὺς ἀνθρώπους σας ἐπὶ ψευδῇ καταμηνύσει.

Ὁ ἄλλοις ἤκουσε ταῦτα ἐμδρόντως.

— Ὅχι, εἶπε, δὲν θέλω νὰ περιμείνω νὰ με ἐγκαλέσῃ· πληρώνω ἀπὸ τώρα ὅ,τι θέλετε. Σημ-βουλεύσατέ με.

— Ἀν ἐννοῶ, εἶπεν ὁ δικηγόρος, οὔτε τὴν τέσπιν βίαν οὔτε τὸν φόβον σας· διὰ τί ; . . .

— Μία περίστασις, ὅπως διόλου ἀπρόβλεπτος, μετέλλαξε τὸ ζήτημα· τὰ πράγματα δὲν πρέπει νὰ μείνουν ὅπως εἶναι σήμερον. ἔρχοι τοὺς λόγους μου, λόγους ἰσχυροῦς, καὶ ἀδιάφθορον διὰ τὸ ποτὶ τῶν χρημάτων τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται· φθίνει καὶ τὸ τέλος.